

BSC SPORTERFGOED 2024

BOUDEWIJN SCHAATSClub BRUGGE

Sporterfgoed van de Boudewijn Schaats Club

Sinds 1970 is de Boudewijn Schaats Club een vaste waarde binnen het Belgische schaatslandschap. Wat begon als een bescheiden vereniging met een passie voor het ijs, groeide uit tot een club met een indrukwekkende sportieve erfenis. Elk seizoen opnieuw nemen onze schaatsers actief deel aan wedstrijden, zowel nationaal als internationaal, waarbij we telkens opnieuw bewijzen dat toewijding en talent geen grenzen kennen.

2024 – 110 jaar BSC Schaatsclub

Een mijlpaaljaar waarin we stilstaan bij het verleden én de toekomst vieren.

OOSTENDESESTEENWEG 99
8000 BRUGGE
GSM 0478/67.37.21

VZW ON: 0408705441

BLIJF OP DE HOOGTE

Shorttracker Rino Vanhooren hangt schaatsen aan de haak

BRUGGE Op het fin de saison-event van de Koninklijke Belgische Snelschaatsfederatie heeft Rino Vanhooren afscheid genomen van het shorttrack. “Het is altijd zuur om vlak voor misschien wel een hoogtepunt die beslissing te moeten nemen. Maar ik ben best trots op wat ik gepresteerd heb.”

Rino Vanhooren (27) schaatste jarenlang voor het nationale shorttrackteam en lag mee aan de basis van de huidige, hechte Belgische ploeg. Vorig jaar behaalde de Bruggeling individueel een prachtige zevende plaats op de 1.500 meter op het WK in Seoul. “Het blijft een moeilijke beslissing. Ik heb het gevoel dat het niet mijn eigen keuze is. Die rugblessure bleef maar terugkomen, steeds erger dan de keer ervoor. Na drie jaar intensief bezig te zijn, met die blessure, met pijnmanagement, kinebezoeken en behandelingen – die dit jaar trouwens een hoogtepunt kregen na tien dagen lang verlamningsverschijnselen te hebben gehad – heb ik toch de beslissing genomen om de Spelen van 2026 achter mij te laten. Mij op iets anders te focussen. Het echte plezier uit de sport komt niet langer uit het schaatsen zelf, maar eerder uit het begeleiden van anderen en het laten groeien van de sport in België.”

HANDJE HELPEN

Rino zal daarom niet volledig uit de sport verdwijnen. “Ik ben nu bezig met coachen, voornamelijk in skeeleren bij de Zwaantjes Rol-

Rino Vanhooren heeft afscheid genomen van het shorttrack. “Het echte plezier uit de sport komt niet langer uit het schaatsen zelf, maar eerder uit het begeleiden van anderen.” (gf)

ler Club in Zandvoorde, waar ik ondertussen samenwoon met Alexandra Danneel. Het gaat om de oudere renners binnen de competitiegroep. ‘s Winters ga ik Alexandra een handje helpen bij de Brugse Shorttrack Club waar zij trainster is. Op die manier kunnen we onze krachten bundelen en onze sporten nog een beetje beoefenen. Eind juni loopt mijn contract bij Sport Vlaanderen ten einde. Na het EK skeeleren in Zandvoorde in juli wil ik dan aan het werk gaan met mijn bachelor-diploma marketingcommunicatie. Daarnaast heb ik nog fotografie als hobby. Het zou mooi zijn mocht ik dit alles kunnen combineren”, besluit Rino. (ACR)

ZWAANTJES ROLLER CLUB ONTVANGT NATIONALE TOP IN HET SKEELEREN

“De laatste trainingen waren pittig”

ZANDVOORDE Het wordt druk deze zomer op de Mundialpiste, de thuishaven van Zwaantjes Roller Club. In juli is er de Flanders Grand Prix als een Europacupwedstrijd, gevolgd door het EK. Komend pinksterweekend worden op de weg en de piste de nationale titels verdeeld. Voor die laatste discipline is de karavaan op zaterdag 18 mei in Zandvoorde te gast.

DOOR **ALAIN CREYTENS**

Bij de Zwaantjes Roller Club (ZRC) zitten ze dus in de laatste rechte lijn richting het BK. Men verwacht naast Zandvoorde met de clubs uit Tienen, Leuven en Zemst zo'n 130 renners. Een aan-

tal Zwaantjes hebben reeds intense trainingen achter de rug om aan grote internationale wedstrijden te kunnen deelnemen, zoals voor de Europa Cup in het Portugese Lagos en de voorbije twee Duitse EC's in Geisingen en Gross Gerau. “De laatste trainingen waren toch wel best pittig, met als doel om zo snel mogelijk te rijden. Want op wedstrijden zijn het de deelnemers met de snelste tijden die zich plaatsen”, opent Fré Vanhooren, trainer van de jongere renners.

VIER KAMPIOENEN

In België wordt er voornamelijk

De pupillen, cadetten en scholieren in voorbereiding van het BK op eigen bodem. (foto ACR)

“We hopen dit jaar de kaap van vijftig medailles te evenaren”

op de piste getraind. Bij uitzondering is dat eens op de weg, zij het dan voor de oudere renners. Ook omwille van de veiligheid. De doelstelling op het BK piste is op vertrouwde bodem voor elke

deelnemer van de Zwaantjes anders. “Vorig jaar hadden we vier algemene kampioenen. We hopen dit opnieuw te kunnen realiseren en individueel de kaap van vijftig medailles te evenaren.” ZRC heeft een traditie op de langere afstanden, wat niet wil zeggen dat een aantal renners in de sprintnummers niet goed uit de hoek kunnen komen. Aan de hand van de voorbije nationale en internationale wedstrijden is het duidelijk dat er op diverse afstanden kanshebbers zijn op minstens één medaille. “Ik denk bijvoorbeeld binnen de categorieën pupil, cadet, scholier. Daar zijn er een aantal voor het podi-

um of voor een algemene titel”, vult Andy Deceuninck aan.

BK IS VASTE STOP

Binnen de club is Bruggeling Rino Vanhooren, na zijn short-trackseizoen, ondertussen een maand of twee trainer van groep 3: de jeugd, junioren en senioren. “De meesten komen uit hun voorseizoen, waarin ze bijna elk weekend op een hoog niveau een internationale wedstrijd hadden. Ze zijn nu vooral bezig met het EK en de Flanders Grand Prix, wat binnen de club toch meer omvang heeft”, vindt hij. “Het BK is een vaste stop in het seizoen. Ze steken allen in vorm en weten

wat ze daar moeten doen. Zandvoorde heeft in het organiseren zeer veel ervaring. Ik heb er het volste vertrouwen in.”

BELGISCH PODIUM

Op de voorbije twee EC-manches in Duitsland leverde ZRC alvast puike prestaties. Fran Vanhoutte en Indra Médard zijn na hun schaatsseizoen op een heel hoog niveau teruggekeerd in het skeeleren. Fran stond twee keer op het podium op de lange afstand, met een Columbiaanse die ze moest laten voorgaan. Indra werd dan weer in Gross Gerau derde in de afvallings na Bart Swings en Jason Suttels, wat voor een volledig Belgisch podium zorgde. Zij worden zaterdag in Zandvoorde verwacht. Jolan Brissinck reed een aantal A-finales en bij de junioren was er Lyssa Vansteenkiste die op Duitse bodem een heel goed niveau haalde. Via winst in de B-finale puntenkoers vocht ze haar terug naar de A-finale met hierin een tiende plaats met als afsluiter op zondag

een solide afvallings. In het eindklassement werd Lyssa uiteindelijk derde.

Op het BK piste rijden zaterdag 18 mei vanaf 10 uur in de voormiddag de cadetten, scholieren, jeugd en senioren. Na de middag komen ook de pupillen en de miniemen in het schema voor. “Daarna trekt het ganse ‘circus’ naar Leuven. Daar is het op zondag op een technisch wegparcours. Een week later, zondag 26 mei, volgt dan nog de marathon in Roeselare, in combinatie met een 100 meter. Die afstand, vanaf heden officieel op het EK, wordt dan een eerste keer gereden”, besluit Deceuninck.

Vier West-Vlaamse schaatsers naar Wereldbekerwedstrijden in Japan en China

Indra Médard (links) en Bart Swings (archieffbeeld) © Rino Vanhooren

Redactie KW

11 november 2024, 20:44

Acht Belgische schaatsers, waaronder vier West-Vlamingen (Indra Médard, Mathias Vosté, Sandrine Tas en Fran Vanhoutte) doen mee aan de wereldbekerwedstrijden langebaan, die de komende weken in Japan en China worden gehouden.

Kopman Bart Swings wordt vergezeld van Jason Suttels, Indra Médard, Mathias Vosté en Robbe Beelen. Bij de vrouwen zijn Sandrine Tas, Isabelle Van Elst en Fran Vanhoutte afgevaardigd. Reserve is Daan van der Elst.

Swings heeft op de 5.000 meter geen tegenstand van de Nederlandse wereldkampioen Patrick Roest, die zich na het trekken van een verstandskies heeft afgemeld. Met Suttels en Médard doet Swings mee aan de ploegachtervolging. Ook de drie vrouwen starten op dit onderdeel.

Het internationale seizoen wordt op 22 november geopend met een weekeinde in Nagano. De week erop zijn de wedstrijden op de olympische piste in Peking.

(Belga)

“Fysiek of geen fysiek: als het kopje niet mee wil, lukt het toch niet”: Mathias Vosté schaatst na pittig jaar EK in ‘zijn’ Heerenveen 5/01/2023 KW

Mathias Vosté ... (foto Getty) © Getty Images

Tom Vandenbussche

05:00

Hij groeide op in Assebroek bij Brugge en woont sinds juli 2014 in het verre Friesland. Daar, in de mythische schaatstempel Thialf in Heerenveen, neemt Mathias Vosté (29) deel aan het EK langebaanschaatsen, een jaar nadat hij moest vechten om profsporter te blijven. “Nu besef ik dat het zo slecht nog niet was om eens in het echte werklevens te staan.”

Na een carrière als shorttracker en skeeleraar is Vosté aan zijn achtste campagne in het langebaanschaatsen bezig. Zowel in 2018 (Pyeongchang, Zuid-Korea) als in 2022 (Peking, China) was hij erbij op de Winterspelen. In 2026 ambieert de naar Friesland uitgeweken Assebroekenaar op Italiaanse bodem (Milaan en Cortina d’Ampezzo) een derde deelname aan ’s werelds belangrijkste sportevenement in de winter. Dit weekend wacht de eerstvolgende tussenstop met het EK afstanden in Heerenveen, waar Vosté al bijna tien jaar traint en leeft met zijn Noord-Nederlandse vriendin Angela Dijkstra.

Mathias, hoe ben jij als wintertopsporter de feestdagen doorgekomen?

Vosté: “Die heb ik in tegenstelling tot de Nederlanders toch ietwat kunnen vieren, want zij hadden nog kwalificatiewedstrijden voor de komende kampioenschappen. Die had ik als Belg niet. Ik bracht Kerstmis met mijn schoonfamilie in Nederland door en trok er ook een dag op uit met mijn vriendin.

Helemaal uit de bol gaan zat er niet in, met mate vieren was de boodschap. Naar België keerde ik niet terug, want ik had enkele trainingen en er zitten enkele belangrijke wedstrijden aan te komen.”

Hoe vaak ben je nog in Assebroek?

(denkt even na) “Dat is al even geleden, van de zomer. Mijn familie weet ook wel dat ik in de winter niet zomaar op bezoek kan komen. Vooral in de zomer probeer ik een paar keer langs te gaan. Voor mij is mijn thuis nu hier in Nederland, al is het altijd leuk om nog eens naar Brugge terug te keren. Dan voel ik me telkens een halve toerist.” *(glimlacht)*

“Mijn thuis is nu in Nederland, al is het altijd leuk om nog eens naar Brugge terug te keren”

Dit weekend neem je deel aan het EK in jouw Heerenveen. Exact een jaar geleden liep het EK sprint voor jou niet goed af.

(knikt) “Door een valse start kon ik maar twee van de vier keer rijden. Nu zal ik starten op de 500, de 1.000 en de 1.500 meter. Het is leuk om wedstrijden in een vol Thialf te rijden, ook al is dit EK niet het hoofddoel van dit seizoen. Maar ik wil wel goed voor de dag komen, zonder mezelf al te veel verwachtingen op te leggen. Als er in Thialf een kampioenschap is, kan je dat best wel vergelijken met een veldrit in België, maar dan natuurlijk wel in een stadion. Op een groot tornooi zorgen de Nederlanders altijd voor veel sfeer. Het is een leuk publiek hier. Daar kijk ik naar uit.”

En zeggen dat je een jaar geleden moest gaan werken om rond te komen.

“Klopt. Tot juli 2023 heb ik in een transportbedrijf gewerkt. Dat was nodig, omdat er vanuit de federatie geen steun was. Uiteindelijk is die er voor bepaalde wedstrijden dan toch nog gekomen, maar 95 procent van vorig seizoen heb ik zelf bekostigd. Niet evident. Ik had voortdurend het gevoel dat ik niet voor mijn sport leefde. Maar als persoon heeft het me op bepaalde vlakken wel vooruit gebracht. Plots ging ik het echte leven in. Het echte werkleven. Eerst stond ik er heel negatief tegenover, maar nu besef ik dat het zo slecht nog niet was. Je leert om te relativiseren en op een bepaalde manier gaf het me een soort van rust, maar dan wel rust tussen aanhalingstekens. Toen ik op het WK achtste op de 1.000 meter werd, kreeg ik dankzij die topachtplaats een contract bij Sport Vlaanderen en nu kan ik weer voor mijn sport leven.”

Achtste of negende op een WK, topsport draait duidelijk om details.

(knikt) “Evengoed was ik vierde of vijfde geworden, maar het had ook negende of tiende kunnen zijn. Dat is topsport. Dat ene moment bepaalt alles en die dag liep het in mijn voordeel af. Het ligt allemaal heel dicht bij elkaar. Maar het is me gelukt en nu kan ik weer verder.”

Wat ging er door je heen toen je die broodnodige topachtplaats behaalde?

“Vorige winter was het alles of niets en na afloop dacht ik: *het is me toch gelukt*. Er viel een soort van last weg. Als ik nu terugdenk aan hoe ik dat gedaan heb, was dat zeker niet de makkelijkste opdracht. Het gaf me meer voldoening dan zomaar achtste worden in een normaal jaar.”

“In topsport ligt het allemaal dicht bij elkaar. Maar het is me gelukt en nu kan ik weer verder”

In november en december werkte je de eerste vier van zes Wereldbekermanches af. Hoe zijn die verlopen?

“Met een dubbel gevoel. In de twee Aziatische manches wilde ik uit de B-groep geraken, maar dat is me niet gelukt. Ik zie mezelf nochtans in de A-groep schaatsen, zeker op de 1.000 meter, maar ik ken wel vaker een mindere seizoensstart. Bovendien had ik wat sportprobleempjes op mentaal vlak. Daar werkte ik intussen hard aan, ook nu nog. Na China was ik een week ziek, waardoor ik pas in de week van Noorwegen weer kon trainen en daar nog niet in staat was om meer dan één wedstrijd te schaatsen. De rust deed me echter goed, want begin december in Polen stond ik er weer. Ik werd

tweede op de 1.000 meter, zodat ik eind januari in de Wereldbeker in Salt Lake City (VS) in de A-groep mag starten. Dat geeft vertrouwen voor het tweede deel van het seizoen. Door die ziekte is een goed klassement in de Wereldbeker wel niet meer mogelijk. Als ik in februari naar het WK wil, zal ik dat met een scherpe tijd moeten afdwingen. Dat is voor 75 procent van de deelnemers het geval, terwijl er slechts zes plekken overblijven. In principe is dat haalbaar voor mij, maar dan mag ik wel geen fouten maken.”

Ik noteer: de Wereldbekermanche in Salt Lake City van 26 tot en met 28 januari.

(knikt) “Dat wordt de allerbelangrijkste afspraak van het seizoen. Ik krijg er de kans om twee keer een 1.000 meter te schaatsen, mijn favoriete onderdeel en het nummer dat mij fysiek het best ligt. In die één minuut en acht seconden kan ik al mijn energie kwijt. In Salt Lake City zijn de laatste zes plekken te verdienen voor het WK *(dat drie weken later in het Canadese Calgary plaatsvindt, red.)*. Daar wil ik top zijn.”

Zonet sprak je over mentale problemen. Kan je daar wat meer over vertellen?

“In de aanloop naar deze winter voelde ik mijn conditie groeien, maar hoe langer ik op het ijs stond, hoe vaker ik begon te twijfelen. Schaatsen is een sport die technisch bijzonder moeilijk is en als je daarover op mentaal vlak met twijfels in je hoofd zit, wil het lichaam niet mee.”

“Sinds september ben ik dan ook met een sportpsycholoog aan de slag gegaan”

Topsport is meer dan alleen fysiek.

(knikt) “Op training zag ik dat ik het fysiek aankon. Ook mijn fiets- en krachtsessies waren goed, maar eenmaal ik een bepaald soort training moest afwerken, begon ik te twijfelen. In het verleden waren die twijfels er ook al, maar toen deed ik daar te weinig mee. Het was hoog tijd om het aan te pakken. Ik heb het probleem geaccepteerd en er werk van gemaakt. Sinds september ben ik dan ook met een sportpsycholoog aan de slag gegaan. Ik ben er heel positief over. Het gaat de goede kant op en op termijn zal het van mij een betere atleet maken. Het is niet het gemakkelijkste onderwerp om over te praten, maar als het werkt, heb je er veel aan. Het mentale aspect is zo belangrijk. Je mag fysiek nog zo goed zijn als je maar wenst, als het kopje niet mee wil, lukt het toch niet.”

Slotvraagje: er maken maar liefst vier West-Vlamingen deel uit van de Belgische selectie voor dit EK. Toeval?

“Onlangs namen we met acht of negen Belgische atleten aan een Wereldbekermanche deel. Dat was nog nooit eerder gebeurd en is deels te danken aan Team Novus, een groep internationale schaatsers die vanuit Engeland en België de koppen bij mekaar gestoken hebben en dit jaar zelfs met een opleidingsteam gestart zijn. Op die manier krijgen jonge Belgische talenten meer mogelijkheden om door te groeien. Daarbij heel wat jongens en meisjes die uit de skeelersport komen. Skeeleren is populair in West-Vlaanderen en tevens de voornaamste vijver van de nieuwe lichting schaatsers. Los van het West-Vlaamse verhaal is dit gewoonweg heel erg positief voor de schaatssport in België.”

ALEXANDRA DANNEEL

Shorttrack-kampioene
kiest voor coaching

Schaatsende stadsgenoot Alexandra Danneel (28) was jarenlang actief op topniveau. Ze behaalde onder meer een Europese medaille op het EK in Gdansk en eenzelfde resultaat op de World Cup met het mixed relay team in Almaty (Kazachstan). Nu wil de Oostendse sportvrouw zich toeleggen op de begeleiding van jonge sporters. Uit in Oostende trok de schaatsen aan voor een interview.

Tim Heddebauw

Ben jij ook trots op jouw sportstad? Gebruik dan de hashtag #oostendemijnsportstad op social media. Meer info op oostende.be/mijnsportstad

Je bent een 'shorttracker'. Voor de leken onder ons, welke sport is dat juist?

Bij shorttrack schaatsen we rondjes van 111,12 m tegen andere schaatsers op een gewone kunstijsbaan, die ook gebruikt wordt voor ijshockey of kunstschaatsen. Het mooie en het leuke aan de sport is dat het technische, tactische en fysieke aspecten combineert. Technisch is het een vrij moeilijke sport om vlot een ronde te kunnen schaatsen en fysiek moet je dan sterk genoeg zijn om dit voor een langere tijd vol te houden aan een hoge snelheid. Een rit is misschien maar van korte duur, maar dit moet je wel meerdere keren (rekenen, kwartfinales, halve finales en finale) na elkaar kunnen doen op een dag, soms maar met 20 minuten rust ertussen. Het is tenslotte niet degene met de snelste tijd die wint, maar degene die dankzij een goed uitgespeeld tactisch plan als eerste over de finish glijdt. Shorttrackers schaatsen 3 individuele afstanden (500 m, 1.000 m en 1.500 m) en teamdisciplines in teams van 4 personen (3.000 m aflossing voor vrouwen, 5.000 m aflossing voor mannen en 2.000 m gemengde aflossing met 2 dames en 2 heren). Die laatste is vrij nieuw, maar ons Belgenlandje doet het erg goed op deze afstand in het internationaal circuit.

Hoe heb je de sport leren kennen?

Oorspronkelijk deed ik/doe ik nog steeds aan skeeleren bij Zwaantjes Rollerclub

Zandvoorde, maar in de winter waren de trainingen beperkt. Ik zocht dus iets om ook in de winter te doen en via mijn broer – die via Stijn Desmet (Olympiër in shorttrack) kennismakte met de sport – kwam ik uit bij shorttrack. Jammer genoeg is er (nog) geen ijsbaan in Oostende, dus weken we uit naar het Boudewijnpark in Brugge.

Hoe ziet/zag je trainingsschema er uit?

Bij BSC hebben we vier trainingen per week, maar in Hasselt, waar we met het nationaal team trainden, hadden we twee trainingen per dag. Elke dag van 7.00 tot 9.00 uur en van 16.00 tot 18.00 uur. Dat waren telkens ijstrainingen afgewisseld met kracht, fietsen en plyo- en coretrainingen. Al waren het soms twee ijssessies op een dag.

Je was liefst zes jaar actief op internationaal niveau. Wat was je mooiste ervaring?

Dat klopt, in 2017 maakte ik de stap naar een hoger niveau omdat ik aansluiting wilde maken met het Belgisch team. Ik vertrok naar Salt Lake City in de Verenigde Staten en sloot er een half jaar aan bij het FAST team onder leiding van Olympisch kampioene Linlin Sun. Dat team had alles wat ik nodig had en wat ik in België niet kon vinden: een grote trainingsgroep met veel dames, snel ijs, een gedetailleerd trainingsprogramma op maat en goede begeleiding op het ijs en ernaast. Dit betaalde ik uit eigen zak.

Het Belgisch team trainde op dat moment ook in Salt Lake City bij het Amerikaans nationaal team, dus de

De shorttrackwereld is klein. De clubs helpen elkaar. Er is geen rivaliserende sfeer.

© Rino Vanhooren

ALEXANDRA DANNEEL

toenmalige coach kon mijn progressie van dichtbij zien en zo werd ik voor de eerste keer geselecteerd om deel te nemen aan World Cups (dat waren toen Olympische kwalificatiewedstrijden voor de Spelen van 2018 in Pyeongchang). Dat was zeker een van mijn mooiste momenten, omdat mijn harde werk toen eindelijk werd beloond. De zilveren medaille met ons *mixed relay team* op het Europees Kampioenschap 2023 in Gdansk (Polen) was zeker ook een supermooi moment, omdat onze sport plots de media-aandacht kreeg die het eigenlijk al zo lang verdient. Sindsdien moet ik veel minder vaak uitleggen dat shorttrack iets helemaal anders is dan langebaanschaatsen.

Maar het allermooiste moment was de zilveren medaille met het mixed relay team op de World Cup in Almaty (Kazachstan) in december 2022. Mijn huis- en teamgenote, Tineke den Dulk, en ik hebben toen een crowdfundingactie op poten gezet omdat de federatie niet genoeg geld had om ons naar daar te sturen, ondanks dat onze gemengde aflowsingsploeg de grootste successen

Alexandra Danneel, vooraan rechts op de foto: "Mijn mooiste moment was de zilveren medaille met het mixed relay team op de World Cup in Kazachstan."

boekte. Met het geld konden we de vlucht en het hotel betalen en ik was daarom zo trots dat ik een zilveren medaille op wereldniveau kon meenemen naar huis en laten zien aan de vele mensen die gedoneerd hadden. Ik was hen ook ongelooflijk dankbaar om in ons te geloven en dit voor ons mogelijk te maken.

Sinds enkele maanden doe je enkel nog aan recreatief sporten. Vanwaar die beslissing?

Ons nationaal team werd uitgenodigd om in Montréal met het Canadees nationaal team mee te trainen vanaf augustus dit jaar. Als niet-betaalde topsporter is dat niet bepaald goedkoop en mijn werkgever stelde zich wel flexibel op voor trainingen binnen de Europese tijdzone en sporadisch een wedstrijd in Azië of een trainingskamp in Amerika, maar om langdurig in een andere tijdzone te trainen en daarbij een job te combineren was voor mij op verschillende vlakken jammer genoeg niet langer

haalbaar. Daarom besliste ik om ermee op te houden, al blijf ik wel goed op de hoogte van wat er allemaal gebeurt en zal ik wel naar een aantal wedstrijden afreizen om te supporteren. Mijn vriend, Rino Vanhooren, maakt namelijk wel nog steeds deel uit van het nationaal team dat in Canada traint.

Zal je het competitieve aspect niet te veel missen?

Ik had gedacht dat ik het meer zou missen, maar voorlopig valt dat wel mee. In februari en maart plan ik om naar de World Cup en het WK te gaan kijken, misschien dat de kriebels dan wel terugkomen. Toch geniet ik ervan om enkel te sporten voor mezelf en niet voor iemand anders. Die prestatiedruk is voor mij een hele last die van mijn schouders af is gevallen en dat doet deugd. Verder zorg ik ervoor dat mijn week goed gevuld is zodat ik geen tijd heb om het te missen. Na mijn werk geef ik 's avonds training of ga ik zelf trainen. Want sport blijft wel een deel van mij, anders kan ik niet goed slapen.

Je wil voortaan ook je ervaring delen met jonge schaatsers. Zijn er al concrete initiatieven? Of welke plannen heb je nog?

Momenteel geef ik op dinsdag- en zaterdagavond training aan de competitieschaatsers van mijn eigen shorttrackclub in Brugge. Deze groep bestaat eigenlijk uit alle leeftijden: van de jongste junioren tot senioren en masters. Het doel is om hen op een niveau te krijgen dat zij mogen of kunnen deelnemen aan grotere internationale wedstrijden en hen op die wedstrijden te coachen zodat zij de beste versie van zichzelf kunnen laten zien. Voorlopig coach ik nog niet veel op wedstrijden, maar in de toekomst wil ik dit wel vaker doen voor mijn club. Ook om zelf ervaring op te strijken als coach om in de toekomst op grotere internationale wedstrijden de Belgische ontwikkelings-

groep onder mijn vleugels te nemen. Maar dat is nog niet voor meteen...

Is shorttrack populair bij de jeugd?

Nu shorttrack meer en meer in de media verschijnt, merk ik dat er meer inschrijvingen zijn bij de jongere categorieën. Niet alleen bij BSC, maar bij alle shorttrackclubs in Vlaanderen. Ook op wedstrijden zie ik dit terug. Waar een aantal jaar geleden maar 2 of 3 deelnemers waren bij bepaalde categorieën, zijn dat er nu misschien 10. Dus ik hoop dat deze positieve trend zich nog verderzet. Shorttrack is een niet zo voor de hand liggende keuze en het is best een moeilijke sport, maar het ziet er cool uit eens je het onder de knie hebt en er bestaan verschillende soorten wedstrijden die aangepast zijn aan het niveau van het kind, waardoor ze voldoende succeservaring beleven om de sport te blijven doen. Verder is de shorttrackwereld in België (en in het algemeen) heel klein, wat ervoor zorgt dat de verschillende clubs elkaar onderling helpen om samen te groeien. Een rivaliserende sfeer hangt er dus eigenlijk niet.

Stad Oostende pakt tegenwoordig uit met de campagne 'Oostende, mijn sportstad', om iedereen aan het sporten te zetten. Waarom is Oostende ook jouw sportstad?

Ik ben in Oostende geboren en getogen, net zoals bijna mijn volledige familie en altijd actief geweest in een Oostendse sportclub. Dat was heel lang gymnastiek en tumbling bij WIK en skeeleren bij de Zwaantjes. In de zomermaanden probeerde ik als kind ook altijd iets nieuws uit het aanbod sportkampen, zoals windsurfen en zeilen op de Spuikom, atletiek bij de Hermes en tafeltennis bij TTC Zandvoorde. Toen ik ouder werd, werkte ik dan als jobstudent (sportmonitor) bij de Speelcompagnie tijdens de zomermaanden. Kortom, er is altijd wel iets te doen in Oostende. ■

Unieke race op het ijs

MECHELEN • Het was de hele week spannend afwachten, maar het licht stond gisterenochtend toch op groen. Voor het eerst in 15 jaar vond een officiële schaatswedstrijd op natuurijs plaats.

PAGINA 3

(foto David Legréve)

(foto Christophe De Meyne)

Els Ampe

"Theo Francke ik daag u uit!"

(foto VRT)

Maar
Café

"Chantal is op
lijf geschreven"

UNIEK KAMPIOENSCHAP OP NATUURIJS IN MECHELSE WEIDE

“Er is niemand door het ijs gezakt”

MECHELEN • Een ronduit uniek spektakel gisterenochtend in de Mechelse deelgemeente Leest: tientallen schaatsers namen er deel aan het allereerste Open Vlaams kampioenschap.

DOOR ANTON PEENE

› Zeventig schaatsers mochten zich uitleven op het natuurijs van de Bleukensweide. (foto David Legréve)

Schaatsminnend Vlaanderen hield de hele week de adem in of het ijs van de Bleukensweide voldoende dik zou zijn voor het Open Vlaams kampioenschap. “Het is ons gelukt”, reageert Hanna Mariën opgelucht. De olympisch kampioene op de 4x100 meter in Peking en voormalige bobsleester is aan de slag bij de Vlaamse Schaatsunie (VLSU). Ze staat in voor de sporttechnische coördinatie en ondersteuning. De VLSU vertegenwoordigt kunstschaatsen en snelschaatsen, zowel de shorttrack als de lange baan. Ze werkten hiervoor onder meer samen met de Stad Mechelen en Agentschap Natuur en Bos. “We beslisten dinsdag pas om dit evenement te laten doorgaan en woensdag schreven we de

schaatsclubs aan. Iedereen stond te popelen om deel te kunnen nemen, maar we benadrukten dat het onder voorbehoud van de weersomstandigheden was. Vrijwilligers stonden dag en nacht klaar om de sneeuw weg te ruimen. Vrijdag zorgde het zonnige weer voor een lichte dooi, maar dankzij de koude temperaturen van vrijdagnacht lag er gistermorgen opnieuw een dikke ijslaag. Het was vooral uitkijken voor de donkere plekken.”

USMEESTER

Er kwam uiteindelijk groen licht en er kon dus geschaatst worden op de 800 meter lange piste. Zeventig IJskonijnen gaven het beste van zichzelf. Het merendeel Belgen, maar er tekenden

ook enkele noorderburen present. “Er waren wedstrijden voor de U14, de U18 en het Open Vlaams kampioenschap marathon voor vrouwen en mannen. De marathon telde 30 rondjes. Annelies Van Miert won bij de vrouwen en Tom Mulder bij de mannen. Er was ook een recreatieve stempeltocht. Alles werd constant gemonitord door IJsmester Karel Van

Bruyssel. Je voelde het ijs wel kraken, een vergelijkbaar geluismomentje met de eerste stappen door verse sneeuw. Er is gelukkig niemand door het ijs gezakt. Na de laatste wedstrijd voelde je het water siltaan naar boven broebelen.”

“Zelf ben ik wel op het ijs geweest, maar heb ik niet geschaatst”, vertelt Hanna Mariën nog. “Als begin-

ner is het niet evident om op natuurijs te schaatsen. Voor ervaren schaatsers was dit wel een koud kunstje.”

VERVOLG?

Hanna Mariën hoopt dat dit een vervolg kan krijgen. “België is helaas geen wintersportland en onze langeafstandsschaatsers moeten steeds naar Nederland om te trainen, door een gebrek aan accommodatie. We doen er alles aan om toch een wintersportland te worden. De successen zijn alvast groot deze dagen. Hopelijk kunnen we dit initiatief herhalen, al zijn we daarvoor natuurlijk afhankelijk van de weergoden. Het draaiboek om iets in extremis te organiseren, ligt klaar. We kunnen dus snel schakelen.”

“Als beginner is het niet evident om op natuurijs te schaatsen. Voor ervaren schaatsers was dit wel een koud kunstje”

Hanna Mariën, Vlaamse Schaatsunie

› De marathon telde 30 rondjes, in totaal dus 24 kilometer. Annelies Van Miert won bij de vrouwen en Tom Mulder bij de mannen. (foto David Legréve)

› Het was even afwachten maar er kwam groen licht om te mogen schaatsen op de 800 meter lange natuurijspiste. (foto David Legréve)